

Transcripció entrevista ZC04 (fragment)

[00:25:40] **R:** I a part de... d'això del català, el castellà, l'alemany, l'anglès, saps alguna altra llengua?

E: Italià, també.

R: Italià. I la utilitzes en el teu dia a dia?

E: No.

R: No gaire.

E: No.

R: Com hi vas entrar en contacte, amb l'italià?

E: Amb l'italià? Doncs mira, perquè... Eh l'any que vaig estar d'Erasmus, vaig estar d'Erasmus, no a Itàlia, [riu] vaig estar d'Erasmus a Gales.

R: D'acord.

E: I... jo me'n vaig anar a fer l'últim any de carrera. Llavors em quedaven molt pocs crèdits per a- per acabar la carrera. I... Em. Al final, doncs els crèdits, o sigui, les assignatures que em vaig apuntar em- em- m'omplien poques hores relativament i llavors jo vaig anar pidolant pels departaments que em deixessin anar d'oient a- a classes. Llavors, el departament de literatura, que era el que m'agradava a mi, em van dir que- que res, que... no, que d'oient no hi podia anar i llavors me'n vaig anar al departament de llengües modernes, que vaig pensar, doncs potser aquí... i... i a... i em van acollir a un curs d'italià, [**R:** D'acord] perquè tenien molt pocs alumnes i llavors ells contentíssims que jo m'apuntés, (m')hauria pogut apuntar francès també, però vaig pensar que... dues llengües romàniques començar de zero simultàniament, doncs que potser no era la millor idea. I llavors vaig optar per... per l'italià perquè em feia més gràcia, m'agradava més, havia estat a Itàlia. I llavors vaig començar això, fent un curs bàsic d'italià, amb- tot amb anglesos, [**R:** riu] que llavors jo era la llesta de la classe, clar, perquè ells... tenien molts problemes [riu] i per mi era molt fàcil.

I després, a partir d'aquí, eh quan vaig tornar em... i vaig començar a fer... el doctorat a la Universitat de Lleida, em... vaig descobrir que hi havia al s- al servei de llengües, hi havia cursos per al personal i una de les llengües que es podia fer era italià. I llavors vaig continuar. I- I fins a un B2 més o menys.

R: D'acord.

E: Mhm. El meu italià és millor que el meu alemany, en realitat. [**R:** riu] [Riu].

R: I aquí a Suïssa has tingut oportunitat de... utilitzar el teu italià? No.

E: Re- En ocasions molt comptades. Per exemple, sí que ara al- amb els alumnes de la universitat en tinc- a classe n'hi ha... dos o tres que són italianoparlants, que són del Ticino i llavors de

vegades sí que els faig la comparativa entre... entre el català i l'italià. I... (a)nant de vacances a Itàlia llavors també sí que... Clar, des d'aquí és molt a prop. Llavors, de- des des de que visc a Suïssa vaig a Itàlia més- més sovint, dig- no? És com- És com (a)nar a Andorra, una mica, no? [Riu] I... I llavors sí que quan (a)nem de vacances a Itàlia sí que soc jo la que... la que es comunica, diguem, la que fa d'interpret, sí. Vull dir, demanar coses al restaurant. Vull dir, em defenso força bé. Els primers dies em costa. També una cosa curiosa que em va passar, que això potser és interessant per l'estudi.

R: Vale.

E: Em... és que, clar, jo- jo vaig... vaig estar estudiant italià, no sé, potser tres anys, més o menys, eh i ho vaig deixar i vaig començar a aprendre alemany. Llavors, el calaix de les llengües estrangeres, no? El tenia l'italià, llavors se m'hi va posar l'alemany, al mateix calaix. I llavors em passava, al començament, que quan intentava dir coses en italià, em sortien les paraules alemanyes. Però- Però fent, o sigui, la flexió gramatical, no? Eh... O sigui, jo la gramàtica italiana la tenia molt clara, però el- el vocabulari em sortia la paraula alemanya. O sigui, em sortia l'infinitiu, no? [Riu] I era una cosa com una barreja, com un matxembrat entre l'alemany i l'italià, no? I perquè això, no? Doncs el- l'italià l'havia deixat oblidat i després sí que, no? Eh quan- quan hem (a)nat de vacances a Itàlia, el primer dia ha sigut com terrible, perquè només em sortia alemany, i després a partir del segon, tercer dia, llavors ja la cosa s'anava posant una mica més en ordre i ja podia parlar eh... italià normal, diguem-ne. Sense la interferència.

R: Curiós.

E: M. Sí.

R: El cervell. Vale.

E: Sí, sí. I a més em passava amb paraules que en realitat, eh... Tipus... eh- Provare, no? Pa- paraules que són iguals en... català, no? I em sortia la paraula alemanya, que és una paraula totalment diferent. I era una cosa com... molt surrealista, no? Deia és que el meu cervell està... està es-... no fa bona connexió, no? S'ha espatllat. [Riu]

R: Em... I llavors o sigui parlant de les llengües, si a- si haguessis de descriure cadascuna de les llengües, per exemple- Per quina vols començar? És igual. Eh... El català?

E: El català? Sí.

R: Sí. Com la descriuries? [00:30:08]

(...)